

Άριθμός 120

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47 ΚΑΙ
89 ΤΟΥ 1970 ΚΑΙ 87 ΤΟΥ 1972).

Κανονισμοί γενόμενοι υπό της Δημοτικής Έπιτροπής Πάφου.

Η Δημοτική Έπιτροπή Πάφου, ένασκούσα τας έξουσίας τας χορηγούμενας εις αυτήν δυνάμει τών άρθρων 8 και 37 του περι Δήμων Νόμου, και οίονδήποτε άλλου προς τούτο έξουσιοδοτούντος Νόμου, θεσπίζει ὡδε τούς ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οί παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ὡς οί Δημοτικοί (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Πάφου τοῦ 1975 και θα αναγινώσκονται ὁμοῦ μετά τών Δημοτικῶν Κανονισμῶν Πάφου 1965 ἕως 1972 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οί Βασικοί Κανονισμοί») και οί θασικοί Κανονισμοί και οί παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ὁμοῦ ὡς οί Δημοτικοί Κανονισμοί Πάφου 1965 ἕως 1975.

Ἐπίσημος
ἐφημερίς.
Παράρτημα
Τρίτον.
1. 7.1965
31. 3.1966
23. 2.1968
28. 3.1969
3.10.1969
14. 7.1972

2. Εἰς τούς παρόντας Κανονισμούς ἢ ἔκφρασις «οί Κανονισμοί 1943 ἕως 1962» σημαίνει τούς Κανονισμούς τούς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τών Βασικῶν Κανονισμῶν.

3. Ὁ Κανονισμός 26 τών θασικῶν Κανονισμῶν (ὡς οὗτος ἐκτίθεται εἰς τούς Δημοτικούς (Τροποποιητικούς) Κανονισμούς 1956) καταργεῖται και ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου :

5 956

«26. Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θα πληρώνωνται εἰς τὸν Ἐπόπτην τών σφαγείων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἢ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον σφάζει οἰονδήποτε ζῶον ἢ πουλερικὸν ἐντὸς τών Δημοτικῶν Σφαγείων, ἦτοι :

- (α) Δι' οἰονδήποτε μὴ ἀπογαλακτισθὲν ἀρνίον ἢ ἐρίφιον ἢ οἰονδήποτε πουλερικόν, 30 μίλις δι' ἑκάστην ὀκάν ἢ μέρος ταύτης τοῦ σφαγίου τοῦ ζώου.
- (β) Δι' οἰονδήποτε ἄλλο ζῶον, 15 μίλις δι' ἑκάστην ὀκάν ἢ μέρος ταύτης τοῦ σφαγίου τοῦ ζώου διὰ τὰς πρώτας 60 ὀκάδας, 10 μίλις δι' ἑκάστην ὀκάν ἢ μέρος ταύτης τοῦ τοιούτου σφαγίου τοῦ ζώου πέραν τών πρώτων 60 ὀκάδων ἀλλ' οὐχὶ πέραν τών 140 ὀκάδων, και 5 μίλις δι' ἑκάστην ὀκάν ἢ μέρος ταύτης τοῦ τοιούτου σφαγίου τοῦ ζώου πέραν τών πρώτων 140 ὀκάδων.
- (γ) Δι' οἰονδήποτε σφάγιον οἰονδήποτε ζώου, ἄλλου ἐκτὸς χοίρου, ἢ οἰονδήποτε πουλερικόν τὸ ὁποῖον σφάζεται εἰς τὸ σφαγεῖον Νο. 1 μεταξύ τῆς 10ης πρωῖνης ὥρας και τῆς 3ης μεταμσημβρινῆς ὥρας τὰ περιγραφόμενα εἰς τὰς παραγράφους (α) και (β) δικαιώματα, ὡς ἢ περίπτωσις δύναται νὰ εἶναι, θα ἀυξάνωνται κατὰ 50%.
- (δ) Δι' οἰονδήποτε χοῖρον ὅστις σφάζεται εἰς τὸ σφαγεῖον Νο. 2 μεταξύ τῆς 10ης πρωῖνης ὥρας και τῆς 3ης ἀπογευματινῆς ὥρας τὰ πληρωτέα δικαιώματα θα εἶναι 33 μίλις δι' ἑκάστην ὀκάν ἢ μέρος ταύτης.

Νοουμένου ὅτι ὁ Δήμαρχος θα έξουσιοδοτῆται, εἰς περιπτώσεις τὰς ὁποίας νομίζει δίκαιον, νὰ δώσῃ ὁδηγίας ὡστε τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (γ) και (δ) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δικαιώματα νὰ μὴ εἰσπραχθοῦν».

16. 2.1943
20.10.1955

4. Ο Κανονισμός 76 τών Κανονισμών 1943 έως 1955 διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου Κανονισμού :

«76. Οιονδήποτε πρόσωπον εισάγον νωπούς ιχθύς εντός της ιχθυαγοράς θά πληρώνη εις τόν Έπιθεωρητήν τά ακόλουθα δικαιώματα :

(α) Όταν ή αξία τών τοιούτων ιχθύων δέν υπερβαίνη τά 400 μίλς κατ' όκάν, δι' έκάστην όκάν ή μέρος ταύτης, 10 μίλς.

(β) Όταν ή αξία τών τοιούτων ιχθύων υπερβαίνη τά 400 μίλς αλλά δέν υπερβαίνει την £1.000 μίλς δι' έκάστην όκάν ή μέρος ταύτης, 15 μίλς.

(γ) Όταν ή αξία τών τοιούτων ιχθύων υπερβαίνη την £1.000 μίλς κατ' όκάν, δι' έκάστην όκάν ή μέρος ταύτης 25 μίλς».

16.2.1943

5. Οί βασικοί Κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης εϋθός μετά τόν Κανονισμόν 102 του ακόλουθου Κανονισμού :

«102 Α. Ουδέν πρόσωπον θά πωλή ή έκθέτη πρός πώλησιν οιονδήποτε πουλερικόν εις οιονδήποτε υποστατικόν, όδόν, πεζοδρόμιον, πλατεϊαν, άνοικτόν χώρον Δημόσιον ή ιδιωτικόν έκτός εις χώρον τόν όποιον ήθελεν από καιρού εις καιρόν καθορίσει ή Έπιτροπή διά γνωστοποιήσεώς της.

Διά τούς σκοπούς του άνω Κανονισμού «πουλερικόν» σημαίνει οιονδήποτε είδος όρνιθος, νήσσης, χήνας, γάλου κτλ».

16.2.1943

6. Ο Κανονισμός 144 τών βασικών Κανονισμών καταργείται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου Κανονισμού :

«144. Οιονδήποτε πρόσωπον τό όποιον χρησιμοποιεί Δημοτικόν όχημα έκκενώσεως θόθρων διά την έκκένωσιν άκαθάρτων ύγρων, ή άκαθάρτου ύλης έξ οιονδήποτε λάκκου θά καταβάλλη εις τό Δημοτικόν Ταμείον τοιαύτα δικαιώματα μη υπερβαίνοντα τάς έξ λίρας (£6.000) κατά θυτίον ή μέρος τούτου, ως θά όρίζονται ταύτα από καιρού εις καιρόν υπό της Έπιτροπής».

31.3.1966

7. Ο Κανονισμός 238 τών βασικών Κανονισμών (ώς οϋτος έκτίθεται εις τούς τροποποιητικούς Κανονισμούς 1966) τροποποιείται διά της προσθήκης εϋθός μετά τόν Κανονισμόν 238 τών κάτωθι Κανονισμών :

«238 Α. Πάς, όστις έπιθυμεί την μεταφοράν ύδατος έκ της ύδατοπρομηθείας της πόλεως εις οιαδήποτε γήν εντός της περιοχής ύδρεύσεως πρός τόν σκοπόν έξασφαλίσεως ύδατος εις κτίρια σκοπούμενα ν' άνεγερθούν επ' αυτής, δέον όπως αίτησθαι παρά του Δήμου τών τοποθέτησιν τών κυρίων άγωγών και αναλάβη την υποχρέωσιν όπως αποζημιώση τούτον έν σχέσει πρός οιαδήποτε δαπάνην και έξοδα τά όποια οϋτος ήθελεν ύποστεί λόγω της τοιαύτης τοποθετήσεως, ως επίσης λόγω της καταστάσεως άναγκαίας ως έκ της τοποθετήσεως τών άγωγών και σωλήνων έπισκευής τών όδών και πεζοδρομίων. Περαιτέρω ό αίτητής δέον όπως αναλάβη υποχρέωσιν πρός καταβολήν εις τόν Δήμον έπιπροσθέτως πών άνω και τέλος έκ £5.000 δι' έκαστον έκ της τοιαύτης γής δημιουργούμενον οικόπεδον. Τό υπό του Δήμου ή του έκπροσώπου του πιστοποιούμενον ποσόν έξόδων και δαπανών θ' άποτελή έκ πρώτης όψεως απόδειξιν τό υπό του αίτητού πληρωτέον ποσόν εις τόν Δήμον.

238 Β. Πάς, όστις έπιθυμεί την μεταφοράν ύδατος έκ της ύδατοπρομηθείας της πόλεως εις οιαδήποτε γήν διά της τοποθετήσεως κυρίων άγωγών, θά καταθέτη παρά τώ Δήμω ποσόν ίσον πρός την έκτιμωμένην δαπάνην διά την τοιαύτην μεταφοράν και την έκτιμωμένην δαπάνην ήτις απαιτείται διά την έπισκευήν τών όδών και

πεζοδρομίων διά τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ ἢ ἐν λόγῳ μεταφορὰ ὡς ἐπίσης καὶ ποσὸν καλύπτον τὸ τέλος συνδέσεως ἐν σχέσει πρὸς ἐν ἑκάστον οἰκόπεδον ὡς ἐν τῷ Κανονισμῷ 238Α προβλέπεται».

8. Οἱ Κανονισμοὶ 239(1) καὶ 239(5) τῶν βασικῶν Κανονισμῶν (ὡς οὔτοι ἐκτίθενται εἰς τοὺς Τροποποιητικoὺς Κανονισμοὺς 1966) δια- 31.3.1966
 γραφονται καὶ ἀντικαθίστανται διά τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν :

«239.—(1) (α). Ἐκάστον πρόσωπον ἐπιθυμοῦν ὅπως μεταφερθῇ ὕδωρ τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν κύριον ἀγωγὸν ὑδρεύσεως τοῦ Δήμου Πάφου εἰς τὸ οἰκημῶν του ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐργασίαν ὁ ἴδιος, ὡς τὸ ἐδάφιον 238 προνοεῖ, δεόν πρῶτον νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ Δήμῳ Πάφου ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ὑπολογιζομένην ὑπὸ τοῦ Δήμου δαπάνην διά τὴν μεταφορὰν, σὺν τὴν ὑπολογιζομένην δαπάνην, διά τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῶν σωλῆνων, δρόμων καὶ πεζοδρομίων διά τῶν ὁποίων θὰ μεταφερθῇ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπὶ πλέον δικαίωμα ἐκ 30% διά τὴν κάλυψιν γενικῶν ἐξόδων.

(β) Ἡ συντήρησις ἢ ἐπιδιορθώσις ἐκάστου σωλῆνος παροχετεύσεως πρὸς ἐκάστην οἰκίαν, ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο μέρος θὰ διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Πάφου δαπάναις αὐτοῦ. Νοουμένου ὅτι πᾶν πρόσωπον λαμβάνον ὕδωρ διά σωλῆνος παροχετεύσεως παρὰ τοῦ Δήμου θὰ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν πρὸς τὸν Δήμον Πάφου ἑτησίου ποσοῦ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς κάλυψιν τῆς τοιαύτης συντηρήσεως ἢ καὶ ἐπιδιορθώσεως (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κόστους ἐπιδιορθώσεως τῶν ὁδῶν καὶ ἢ πεζοδρομίων διά τῶν ὁποίων ἢ τοιαύτη συντήρησις ἢ ἐπιδιορθώσις θὰ διεξάγεται) καὶ τὸ ποσὸν τὸ οὕτω καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι πληρωτέον εἰς τὸν Δήμον Πάφου, δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τμηματικῶς κατὰ διμηνίαν.

Νοεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ καταναλωτοῦ πρὸς τὰ ἄνω ἢ Ἐπιτροπῆ δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν τοιαύτην συντήρησιν ἢ ἐπιδιορθώσιν ὡς καὶ τὴν παροχὴν ὕδατος διά τοῦ ἀντιστοίχου σωλῆνος παροχετεύσεως.

239.—(5) Ἐὰν εἰς κατανάλωτῆς ἀμφισθητῆ τὴν ἀκρίθειαν τοῦ μετρητοῦ ὅστις καταμετρεῖ τὴν ὑδατοπρομήθειαν πρὸς τὸ οἰκημῶν του δύναται ἐπὶ τῇ προτέρᾳ καταθέσει παρὰ τῷ Δήμῳ Πάφου ποσοῦ £1.000 μίλς νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ Δήμος Πάφου ἐλέγξῃ τοῦτον. Ἐὰν τοιοῦτος ἐλέγχος καταδείξῃ ὅτι ὁ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν μετρητῆς εἶναι ἀκρίθῃς (νοεῖται ὅτι ἡ διαφορὰ 2% πλέον ἢ ἕλαττον, ἐν τῇ καταγραφῇ τῆς καταναλώσεως δὲν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν), ἢ ρηθεῖσα προκαταβολὴ τῆς £1.000 μίλς θὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου Πάφου, ἀλλ' ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀκρίθεια τοῦ μετρητοῦ διατεράχθη ἀνευ ὑπαιτιότητος τοῦ καταναλωτοῦ τότε ὁ Δήμος Πάφου θὰ ἐπιδιορθώσῃ ἢ ἀντικαθίστῃ τὸν μετρητὴν ἀνευ οἰασθῆποτε πληρωμῆς καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ τὴν προκαταβολὴν τῆς £1.000 μίλς ὁμοῦ μεθ' οἰουδήποτε ποσοῦ πληρωθέντος ἐπὶ πλέον τοῦ ἐπιτρεπομένου 2% ὡς κατεδείχθη ὑπὸ τοῦ ἐλαττωματικοῦ μετρητοῦ ἢ ν' ἀναπροσαρμόζῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦ καταναλωτοῦ ἀναλόγως.

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ὡσαύτως ν' ἀναπροσαρμόζῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς λογαριασμὸν τινὰ καταναλωτοῦ τοῦ ὁποίου ἢ ὑπερβολικὴ ἢ ἀσήμαντος κατανάλωσις ὕδατος προῆλθε ἀπὸ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του».

9. Οἱ Κανονισμοὶ 243(1), 243(2) (α), (β), (γ), (δ), (ε), (στ), 31.3.1966
 (ζ), (η), 243(3) καὶ 243(4) τῶν Βασικῶν Κανονισμῶν (ὡς οὔτοι ἐκτίθενται εἰς τοὺς Τροποποιητικoὺς Κανονισμοὺς 1966) δια-
 γραφονται καὶ ἀντικαθίστανται διά τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν :

«243.—(1) Θα πληρώνεται ύφ' ἐκάστου καταναλωτοῦ πρὸς σύνδεσιν τοῦ οἰκήματος μετὰ τοῦ κυρίου ἀγωγοῦ ὑδρεύσεως τοῦ Δήμου Πάφου τέλος ἐκ £5.000 μίλις πλέον τὰ ἔξοδα τῶν σωλήνων, ἐξαρτημάτων κτλ., (πλὴν τοῦ μετρητοῦ) καὶ τὰ ἐργατικά διὰ τὴν σύνδεσιν, πλέον δικαίωμα ἐκ 30% διὰ γενικά ἔξοδα.

(2) Ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ κάτοχος οἰασθήποτε οἰκίας ἢ οἰκήματος ἐφωδιασμένου με ὕδωρ θὰ πληρῶνῃ τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα, ἢ δὲ πληρωμὴ τῶν θὰ γίνεται κατὰ διμηνίαν :

- (α) Διὰ ποσότητα μέχρι 20 τόνων νεροῦ κατὰ διμηνίαν καταναλωθέντων ἢ μή, £1.100 μίλις.
- (β) Τὸ ποσὸν τῶν £0.075 μίλις δι' ἕκαστον τόνον νεροῦ πλέον τῶν 20 τόνων κατὰ διμηνίαν μέχρι 50 τόνων κατὰ διμηνίαν.
- (γ) Τὸ ποσὸν τῶν £0.100 μίλις δι' ἕκαστον τόνον νεροῦ πλέον τῶν 50 τόνων κατὰ διμηνίαν μέχρι 150 τόνων κατὰ διμηνίαν.
- (δ) Τὸ ποσὸν τῶν £0.150 μίλις δι' ἕκαστον τόνον νεροῦ πλέον τῶν 150 τόνων κατὰ διμηνίαν μέχρι 250 τόνων κατὰ διμηνίαν.
- (ε) Τὸ ποσὸν τῶν £0.200 μίλις δι' ἕκαστον τόνον νεροῦ πλέον τῶν 250 τόνων νεροῦ κατὰ διμηνίαν.
- (στ) Διὰ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, Παιδικὴν Στέγην, Ἐφηβικὸν Ξενοῶνα, Ἰδρυμα Ὑπερηλίκων καὶ Στρατόπεδα Ἐθνοφρουρᾶς :
- (i) Διὰ ποσότητα μέχρι 40 τόνων νεροῦ κατὰ διμηνίαν ἢ μέρος ταύτης καταναλωθέντων ἢ μή, £2.200 μίλις.
- (ii) Διὰ ποσότητα πέραν τῶν 40 τόνων νεροῦ πρὸς 75 μίλις τὸν τόνον.
- (ζ) Δι' Ἐργοστάσια καὶ Βιομηχανικά Οἰκήματα :
- (i) Διὰ ποσότητα μέχρι 200 τόνων νεροῦ κατὰ διμηνίαν ἢ μέρος ταύτης καταναλωθέντων ἢ μή, £11.000 μίλις.
- (ii) Διὰ ποσότητα ἀπὸ 201 τόνους νεροῦ μέχρι 800 τόνων ἢ μέρος ταύτης πρὸς 75 μίλις τὸν τόνον.
- (iii) Διὰ ποσότητα πέραν τῶν 800 τόνων νεροῦ πρὸς 100 μίλις τὸν τόνον.

Νοεῖται ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται διὰ μεγάλας Βιομηχανικὰς Ἐπιχειρήσεις κατόπιν αἰτήσεως τῶν νὰ καθορίσῃ εἰδικὴν κλίμακα πωλήσεως νεροῦ εἰς ταύτας.

(η) Διὰ πλοῖα, κότερα, ἰστιοφόρα κτλ. εἰς τὸν λιμένα Κ. Πάφου πρὸς 500 μίλις τὸν τόνον νεροῦ.

(3) Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ἄνω ὀριζόμενα τέλη ὕδατος ἕκαστος καταναλωτὴς θὰ πληρῶνῃ ἐνοίκιον κατὰ διμηνίαν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ μετρητοῦ ὕδατος ἰδιοκτῆτης τοῦ ὁποῖου θὰ παραμένῃ πάντοτε ὁ Δήμος Πάφου, ὡς ἀκολούθως :

150 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου $\frac{1}{2}$ Ἴντσας.

300 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου $\frac{3}{4}$ Ἴντσας.

600 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου 1 Ἴντσας.

800 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου $1\frac{1}{4}$ Ἴντσας.

£1.200 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου $1\frac{1}{2}$ Ἴντσῶν.

£1.600 μίλις κατὰ διμηνίαν (ἢ μέρος ταύτης) διὰ μετρητὰς διαμέτρου δύο Ἴντσῶν.

31.3.1966

31.3.1966

£2.000 μίλις κατά διμηνίαν (ή μέρος ταύτης) διά μετρητάς διαμέτρου 2½ ίντσών.

£2.500 μίλις κατά διμηνίαν (ή μέρος ταύτης) διά μετρητάς διαμέτρου 3 ίντσών.

£4.000 μίλις κατά διμηνίαν (ή μέρος ταύτης) διά συνδυασμούς μετρητών 1—3 ίντσών.

(4) Ἐάν οἰοσδήποτε καταναλωτής ἐπιθυμῆ ὅπως ὁ μετρητής του ἀναγνωσθῆ εἰδικῶς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς Ὑπηρεσίας ἵνα καταρτισθῆ εἰδικὸς λογαριασμὸς δέον νὰ καταβάλλῃ πρὸς τοῦτο τὸ ποσὸν τῶν 250 μίλις».

10. Ὁ Κανονισμὸς 244 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν (ὡς οὗτος ἐκτίθεται εἰς τοὺς Τροποποιητικὸς Κανονισμοὺς 1966) διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«244. Λογαριασμοὶ ἐπιδιδόμενοι πρὸς πληρωμὴν δέον νὰ ἐξοφλῶνται εἰς τὰ Δημοτικὰ Γραφεῖα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἄλλως ἢ ὕδατοπρομήθεια θὰ διακόπτεται ἄνευ περαιτέρω εἰδοποιήσεως. Μετὰ τὴν πάροδον τῶν 15 ἡμερῶν, ἐάν ὁ καταναλωτής ἐπιθυμῆ νὰ διακανονίσῃ τὸν λογαριασμὸν του κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ Δημοτικὸς ὑπάλληλος ἐπισκέπτεται τὸ οἶκμά του ἵνα διακόψῃ τὴν ὕδατοπρομήθειάν του, τοιαύτη πληρωμὴ θὰ γίνετα ἀποδεκτὴ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὗτος θὰ πληρῶσῃ ἐπιπροσθέτως δικαίωμα ἐκ £0.500 μίλις. Ἐάν ὁ καταναλωτής δὲν πληρῶσῃ τὸ δικαίωμα τῶν £0.500 μίλις ὁ Δημοτικὸς ὑπάλληλος θὰ διακόψῃ τὴν ὕδατοπρομήθειαν μετὰ ταῦτα ἐάν ὁ καταναλωτής ἐπιθυμῆ ὅπως αὕτη ἐπανασυνδεθῆ ὁ Δήμος Πάφου θὰ πράττῃ τοῦτο ἐάν ὁ καταναλωτής πληρῶσῃ ἅπαντα τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ καὶ δικαίωμα ἐκ £2.000 μίλις δι' ἐπανασυνδέσειν τῆς ὕδατοπρομήθειας του».

11. Αἱ ὑποπαράγραφοι (1) καὶ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 266 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν (ὡς αὗται ἐκτίθενται εἰς τοὺς Δημοτικὸς (Τροποποιητικὸς) Κανονισμοὺς Πάφου 1954 καὶ 1955) καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ παραγράφου :

«(1) Ἐκαστον πρόσωπον ἔχον ἄδειαν λειτουργίας ξενοδοχείου τάξεως 5 ἀστέρων, 4 ἀστέρων, 3 ἀστέρων, 2 ἀστέρων καὶ 1 ἀστέρος δέον ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὸν Δημοτικὸν Ταμίαν τέλος καθοριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως καὶ μὴ ὑπερβαῖνον τὰ ἑκατὸν μίλις κατὰ νύκτα δι' ἕκαστον πρόσωπον, ἡλικίας ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν, διαμένον εἰς τὸ τοιοῦτον ξενοδοχεῖον καὶ ἕκαστον πρόσωπον ἔχον ἄδειαν λειτουργίας ξενοδοχείου οἰοσδήποτε ἄλλης τάξεως πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, δέον ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὸν Δημοτικὸν Ταμίαν τέλος καθοριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως καὶ μὴ ὑπερβαῖνον τὰ πενήτηκοντα μίλις κατὰ νύκτα δι' ἕκαστον πρόσωπον, ἡλικίας ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν, διαμένον εἰς τὸ τοιοῦτον ξενοδοχεῖον».

12. Εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς ἢ ἔκφρασις «Κανονισμοὶ 1956—1960» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

13. Ὁ Κανονισμὸς 2(1) τῶν περὶ Τροχαίας Κανονισμῶν 1956—1960 διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν ὄρισμόν «Στάσις» τοῦ κάτωθι ὄρισμοῦ :

«Μετρητής Σταθμεύσεως» σημαίνει συσκευὴν προσδιορίζουσαν ἐν μέρος ἢ χώρον προοριζόμενον διὰ σταθμεύσειν ὀχημάτων καὶ δεικνύουσαν τὰ χρονικὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων τοιαῦτα ὀχήματα δύνανται νὰ παραμένουν ἐσταθμευμένα εἰς τὸ τοιοῦτον μέρος ἢ χώρον κατόπιν πληρωμῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐντὸς τοῦ μετρητοῦ νομίσματος ἀποτελοῦντος τὸ σχετικὸ δικαίωμα».

14. Ο Κανονισμός 3 τῶν περὶ Τροχαίας Κανονισμῶν 1956—1960 διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κάτωθι Κανονισμοῦ :

«(1) Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐκ τῶν προτέρων συναινέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομίας Κύπρου, διὰ Δημοσίας Γνωστοποιήσεως—

(α) Νὰ ἀπαγορεύῃ ἢ νὰ περιορίζῃ στάσις ἢ στάθμευσιν αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων εἰς οἰονδήποτε μέρος εἰς οἰανδήποτε ὁδόν.

(β) Νὰ ὀρίξῃ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὀχήματα θὰ σταματοῦν ἢ θὰ σταθμεύουν ὅταν ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν θὰ εὐρίσκονται ἐν κινήσει καὶ νὰ ἐγκαθιστᾷ εἰς τοιαῦτα μέρη μετρητὰς σταθμεύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ρυθμίζεται ἢ στάθμευσις αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων.

(γ) Νὰ ὀρίξῃ μέρη ἐντὸς οἰονδήποτε δρόμου ἢ χώρου ἐντὸς τῶν ὁποίων αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὀχήματα δύναται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν καὶ νὰ ἐγκαθιστᾷ εἰς τοιαῦτα μέρη μετρητὰς σταθμεύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ρυθμίζεται ἢ στάθμευσις αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων.

28.6.1956

2. Ὅσακις οἰονδήποτε μέρος ἢ τμήμα οἰονδήποτε δρόμου ἢ χώρου καθορισθῇ ὡς τόπος σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ τοποθετῇ εἰς τοιοῦτον μέρος ἐπαρκῆ σήματα δεκνύοντα ὅτι τοῦτο εἶναι χώρος σταθμεύσεως καὶ καθορίζοντα τὸν τύπον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων τὰ ὁποῖα δύναται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀκολούθως, θάσει τῶν προνοιῶν τῶν παρόντων Κανονισμῶν, οὐδὲν αὐτοκίνητον, κάρρον ἢ ὄχημα θὰ σταματᾷ ἢ σταθμεύῃ εἰς οἰονδήποτε μέρος ἄλλο τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ὠρίσθη καὶ προσδιορίζεται ὡς χώρος σταθμεύσεως διὰ τῶν προνοιῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὀρίξῃ καὶ εἰσπράττη δικαιώματα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν προσώπων ἅτινα ἔχουν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων τὰ ὁποῖα εἶναι σταματημένα ἢ σταθμεύουν εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ὠρίσθησαν διὰ τὸν παρόντα σκοπὸν ὡς προνοοῦν αἱ ὑποπαράγραφοι (β) καὶ (γ) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὀρίξῃ περιόδους ἢ ὥρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτοκινήτων, κάρρων ἢ ὀχημάτων νὰ σταματοῦν ἢ νὰ σταθμεύουν τὰ αὐτοκίνητα, κάρρα ἢ ὀχήματά των ὡς προνοεῖται ὑπὸ τῶν ὑποπαραγράφων (β) καὶ (γ) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀσχέτως τοῦ ἐὰν πληρώνωνται ἢ ὄχι δικαιώματα».

15. Εἰς τοὺς ἀκολούθους Κανονισμοὺς ἢ ἔκφρασις «περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμοὶ 1941—1961» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν Βασικῶν Κανονισμῶν.

28.3.1969

16. Ο Κανονισμός 20 τῶν περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμῶν ὡς οὗτος ἐκτίθεται εἰς τοὺς Τροποποιητικὸς Κανονισμοὺς τῆς 28ης Μαρτίου 1969 διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου Κανονισμοῦ :

«20. Φιλοδῶρημα θάσει τοῦ Κανονισμοῦ 19 θὰ εἶναι :

(1) Διὰ προσωρινὸν ὑπάλληλον καὶ μηνιαίως πληρώνομενον τακτικὸν ἐργάτην—

(α) Τὸ ἐν εἰκοστὸν τέταρτον τοῦ μέσου ὄρου τοῦ ἔτησιου μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε διαρκούντων τῶν τεσσάρων τελευταίων

έτων τής υπηρεσίας του δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος συνεχούς υπηρεσίας τῶν ἀμέσως πρὸ τής ἀποχωρήσεως ἢ μεταθέσεως ἐκ τής θέσεώς του δι' ὑπηρεσίαν δεκαπέντε συμπεπληρωμένων ἐτῶν· καὶ

- (β) Τὸ ἐν δωδέκατον τοῦ μέσου ὄρου τοῦ ἐτησίου μισθοῦ ὡς εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (α) ἀνωτέρω προνοεῖται δι' ὑπηρεσίαν πέραν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν·
- (2) Διὰ τακτικὸν ἐργάτην ἐβδομαδιαίως πληρωνόμενον—
- (α) Ὁ μέσος ὄρος τῶν ἀπολαθῶν δύο ἐβδομάδων τὰς ὁποίας ἐλάμβανε κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη τής υπηρεσίας του πρὸ τής ἀφυπηρητήσεώς του διὰ συνεχῆ ὑπηρεσίαν δεκαπέντε συμπεπληρωμένων ἐτῶν· καὶ
- (β) Ὁ μέσος ὄρος τῶν ἀπολαθῶν τεσσάρων ἐβδομάδων τὰς ὁποίας ἐλάμβανε κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη τής υπηρεσίας του διὰ συνεχῆ ὑπηρεσίαν πέραν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

Νοεῖται ὅτι οὐδεὶς προσωρινὸς υπάλληλος ἢ τακτικὸς ὑπηρετῆς ἢ ἐργάτης θὰ δικαιούται νὰ λάβῃ οἰονδήποτε φιλοδώρημα ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὑπηρετήσῃ διὰ μίαν συνεχῆ περίοδον τουλάχιστον πέντε ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τής ἀφυπηρητήσεώς του ἢ μεταθέσεως ἐκ τής θέσεώς του. Εἰς περίπτωσιν δὲ θανάτου τοῦ προσωρινοῦ υπαλλήλου ἢ τακτικοῦ ὑπηρετοῦ ἢ ἐργάτου διαρκούσης τής υπηρεσίας του δύναται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐπάρχου, νὰ παραχωρηθῆται φιλοδώρημα εἰς τὴν χήρα καὶ ὄρφανὰ τοῦ ἀποβιώσαντος, ὡς ἀνωτέρω προνοεῖται, ἐὰν ὁ θανὼν ἔχῃ ἐλαχίστην ὑπηρεσίαν τριῶν συνεχῶν ἐτῶν».

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 691/59/3.)

